

om jeg saa maa sige, paa Bordet, var det tilladeligt endnu at regne med de Tal, Toldkommissionen kunde regne med, men vi vide alle, at disse 11 Mill. ere bogstavelig talt ikke paa Bordet. De ere slutte af vore Budgetter, efterhaanden som de ere komne ind; de ere væk, de ere optagne. Deraf følger ganske naturligt, at man faar med ny Tal at regne. Det vil sige, at enhver Nedsættelse, som Toldkommissionen har foreslaaet i 1896, nu rimeligvis vil medføre 50 pCt. større Afbræk i Statskassens Indtægter, end den gjorde den Gang. Derfor er Arbejdet nu væsentlig nyt igen. Det er næsten for hver eneste Ting nyt Arbejde, der skal gøres. Dette gælder Finanstoldsatserne, men gaar man over til Beskyttelsestoldsatserne, vil man ogsaa forstaa, at der i Løbet af de Aar, der ere gaaede hen, er sket mange Forandringer. Der er Industrier, som den Gang havde en Beskyttelse, som var effektiv. Det vil sige, de udnyttede Beskyttelsen. I Mellemtiden har Konkurrencen maaske tvunget dem til ikke at udnytte den, saa at de nu faktisk — siger jeg — arbejde under mindre Beskyttelse eller maaske under slet ingen. Der er maaske andre Industrier; som det er gaaet modsat, som den Gang ikke udnyttede Beskyttelsen, men som nu kunne gøre det. Det er alt sammen noget, som maa overvejes for hver enkelt Tings Vedkommende. Derfor ville ærede Medlemmer forstaa, at det Arbejde, som er blevet indledet, og som fortsættes med al mulig Energi, er et meget stort Arbejde, hvis det skal lykkes at komme med en vel forberedt Toldlov. Min Mening er, at Arbejdet skal fortsættes, og at jeg, naar det forberedende Arbejde er gjort, vil se at sætte mig saa godt ind i denne Sag som muligt. Dernæst er det min Mening, naar dette er gjort, at fremsætte Sagen for Rigsdagen. Paa hvilket Tidspunkt dette vil ske, kan jeg selvfølgelig nu 14 Dage efter, at jeg har tiltraadt mit Embede, ikke afgive nogen som helst bestemt Erklæring om. Men jeg antager ogsaa, at ærede Medlemmer, som interessere sig for Toldreformen, ville være tilfredse med at vide, at der arbejdes paa Sagen med al mulig Energi.

Det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) ønskede foruden at faa at vide, om Toldreformen vilde blive fremmet, tillige at vide, om den skulde bevare det Præg, naar den kom fra denne Regering, som dette Tings Flertal altid tidligere har sat paa Told-

loven. Dertil vil jeg sige følgende, at om Retningen af den Toldreform, jeg eventuelt vil komme til at forelægge, vil ingen kunne være i Tvivl, som kender min politiske Fortid, og jeg vil sige, at efter at mit Parti nu har offentliggjort sit Program, et Program, som Ministeriet har sluttet sig til, er der heller ikke Tvivl om Retningen af Toldreformen. Jeg mener, at Danmark ved en Toldreform kun kan bevæge sig i Retning af Frihandel. Der kan ikke for mit Vedkommende være nogen Tvivl om, hvor vi skulle søge henad. Tvivlen kan kun rejse sig om, hvor langt vi kunne naa. Ved Overvejelserne heraf er jeg for mit Vedkommende villig til at tage alle berettigede Hensyn. Jeg mener ikke, at vi skulle gribe voldsomt ind i bestaaende Forhold, men jeg er ikke i Tvivl om, i hvad Retning vi skulle søge. Da vi gennemførte den ny direkte Beskatning, var Synspunktet det, at alle Samfundsklasser skulde stilles ligeligt overfor Beskatningen, at den ene Samfundsklasse ikke maatte begunstiges paa den andens Bekostning. Det samme Synspunkt maa være Ledestjernen, naar vi skulle til at gennemføre den indirekte Beskatning, men det er paa denne Beskatnings Omraade utvivlsomt en endnu meget vanskeligere Opgave, end det var paa den direkte Beskatnings. Det er saa meget vanskeligere, som vi vide, at vi i saa Henseende have en Verdensstrøm at kæmpe imod. Men selv om vi ikke kunne naa langt, er jeg dog overbevist om, at naar en Toldreform kommer vel forberedt og bliver vel modtaget i Rigsdagen, vil det lykkes at føre os nogle Skridt henimod den Retning, som altid har været dette Tings Retning, naar der var Tale om en Toldreform.

Ordføreren (J. Jensen [Aalborg Amts 1ste Valgkreds]): Jeg ønsker at udtale baade min og jeg tror saavel Udvalgets som det hele Tings Tilfredshed med den højtærede Finansministers Udtalelser. Jeg tænker derved paa dem alle, men jeg vil begynde med det, som den højtærede Finansminister begyndte med, nemlig Spørgsmaalet om Sparekassernes Forpligtelse til at give Oplysninger til Skatteraadene. Det glæder mig at kunne konstatere, at den højtærede Finansminister er enig med Udvalget i, at Sparekasserne have denne Forpligtelse. Maatte jeg overfor de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Bornholm (Ingvard Jensen), sige, at det er en Selvfølge, at det gælder natur-